

OGONEK (8) *sb m*

Oba o oraz e jasne.

sg N ogonek (3). ◇ A ogonek (2). ◇ I ogonki(e)m (2). ◇ pl I ogonki (1).

Sł stp: ogonki w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVII(XVIII i z Cn) – XVIII w.

Dem. od „ogon”:

1. Od znac. podstawowego; cauda, muscarium, peniculamentum Cn (6) :

a. U ssaków (5) :

*Zwroty: »ogonkiem uwijać« (1): Czo to za licha beſtia Tim ogonkiem tak wwiya *RejRozm* 391.*

*»wtulić ogonek« (1): Ale gdy ná to przyſzło kto ma wiązać [kotu] dzwonek/ Wnet káżda [mysz] ízlá pod ftrzechę wtuliwízy ogonek. *RejWiz* 55.*

Przen (1) :

*Fraza: »skacze ogonek« = ktoś się cieszy (1): Bo gdy ieść weń [w dzwonek] zázwonią/ wnet íkacze ogonek. *RejFig* Ccv.*

α. Prawdopodobnie: Jakaś wisząca ozdoba (1) : Koń ſtoi podgina nogi Choć ma náłbie z pierza rogi A ná ífygi wífi dzwonek Wtyle czyrwony ogonek *RejRozpr* 12v.

β. Lisi ogon jako ozdoba laski błazeńskiej (1) : Vízy iáko v Sárný ná nich wířą dzwonki/ A cepy ná pſtrym kiju z Lífiemi ogonki. *RejWiz* 39v.

b. U ptaka (1) : tedy ſie ſniey włęże ptařzek który ma ogonek podobny węřowemu biały *FalZioł* I 137a.

2. Szypułka u owoców; petiolus Mącz, Cn; peticinus Mącz; pediculus, pes, tenax Cn (1) : Petiolus, [...] idem quod peticinus, Szypułka álbo ogonek v yáblęk/ grufzek/ y infzich owoców. *Mącz* 295a.

3. Odbytnica (1) :

*Szereg: »ogonek to jest zadek« (1): [dziecię] Ręce ku gorze podnioſłfi, alboteż íż bokiem albo grzbietem, albo teź ogonkiem [ogonicą *SienHerb*] to ieſt zadkiem ku wyřzciu z řiwota matczynego: wkaźue ſie. *FalZioł* V 17c.*